

Domingo Llegetera
Donatiu de l'Arxipresbiterat

L'ULL

NÚM. 11

OLOT, 31 DE AGOST DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

PROTESTA

Nosaltres que quant erem minoria, formavem part del grup dels protestataris per entendre era la única manera de fer contrapés als arguments que apoiantse ab la *raió* de la *forsa*, sustentaban els nostres enemics, avuy que responem a una necessitat, avuy que som els representants *per se y per accidens*, de la nostre estimada ciutat, avuy també protestem contra les falsetats emeses per un còlega nostre.

Aquest colega poca solta, tan agressiu com sempre, ha dirigit la seva verborrea fastigosa contra alguns amics y companys nostres—no de redacció, entenguentnos—tots ells ignocents estadants d'aquesta exelsa ciutat, inofensius com una criatura de quatre anys y que no tenen altre defecte qu'una extremada candidés y bonhomia, condicions que fan que tothom declari molestat qu'el procedir del eminent, literat còlega, es un dels més rasters apassionats que's coneixen.

L'ULL, el nostre simpàtic e infatigable ULL, quina potencia deductiva es tant tremenda (y que no admet ni poc ni molt per inducció), ha comprés que al publicar els noms y cognoms d'uns quants amics nostres—y d'amic ho es tothom mentres no'ns demostrí lo contrari—no l'ha guiat altre objecte que'l de volguer fer conèixer als nostres entusiastes llegidors, al públic en general y més que tot als seus llegidors que d'amagat saboregen tant com poden el nostre ingeni, quins eren els que dirigien y confeccionaben un periòdic que com el nostre tanta gracia escampa per tot arreu, y... l'ha c....

Que'l setmanari d'acció catòlica ment descara-

dament, es cosa sabuda y fins de tant sabuda, sobrada; més, com que desitjem puntualisar conceptes, soms enemics d'invertirlos, volém tota la gloria per nosaltres, y no consentim ni consentirém que hi hagi qui vulga pendrens-la, perquè seria ben trist que hi hagués qui pretingués robar-nos la paternitat de L'ULL, part integrant e importantíssim admin'cul de nostre humil personalitat, no podém menys que protestar del atropell que ab nosaltres vol perpetrarse y com es natural.... preném les degudes precaucions.

¿Qui soms els de L'ULL?—Soms els que no consentim ni volém consentir que continuin exercint de directors de la nostra estimada ciutat, els elements que ab el seu procedir han demostrat palesament que's troven incapacitats per regir els destins d'una ciutat que com la nostra desitja trovarse dins del mon *civilisat*, d'aquest mon del quin la seva malicia y la seva mala fé han volgut apartarla tant temps com han pogut.

Per sort la nostra població al crit d'*alerta*, donat pel nostre xistós popular setmanari, va dexóndant-se y va veient clarament qui son, aont van y que volen els qui amparats baix la capa d'una rel lligió—quih dogma no volém discutir perquè l'acceptém integrament—mangoneixavan y eren àrbitres de vida y hisendes, sitiant per fam als que no volíem acceptar el jou d'un esclavatje monstruós y repugnant; y convencentse al mateix temps de que la ignorancia supina dels que's titulaven directors, no'ls conduiria a cap solució pràctica.

Ja n'estém tips de bava pumienta, de paraules injurioses y malignes, y per aixó continuarem la